

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ordnede afløbsforhold ved Vesterhavet. Med dette formål for øje anskaffedes der en ny sandpumpe, hvortil lodsejerne bidrog med en trediedel af anskaffelsesudgifterne, og i henhold til loven overtog vandbygningsvæsenet vedligeholdelsen af udløbet og af tilløbskanalerne til slusen. Derimod er der ikke i loven pålagt staten nogen forpligtelse til herudover at vedligeholde render eller løb i fjorden iøvrigt. Denne vedligeholdelse påhviler som før loven af 1929 de private lodsejere. Vandbygningsvæsenet har siden lovens vedtagelse administreret i overensstemmelse hermed og har alene vedligeholdt udløbet og tilløbskanalerne til slusen.

De oprensninger, der herudover alligevel er foretaget på statens bekostning, har haft en særlig baggrund. Således blev den oprensning af Storaen og af grundene helt til Thorsminde, som det ærede medlem omtalte, foretaget af hensyn til transporten af materialer til slusebygningen ved Hvide Sande.

I årene fra 1932—33 til 1949—50 har udgifterne til vedligeholdelse af vanddybden i tilløbs- og afløbskanalerne været 564 942 kr. eller gennemsnitligt ca. 31 385 kr. årlig. Amtets og kommunernes årlige tilskud på 6 000 kr. har således udgjort mindre end $\frac{1}{5}$ af udgifterne, medens det oprindelig var tilsigtet, at dette tilskud skulle udgøre $\frac{1}{3}$ af udgifterne. Herudover er der i årene 1944—47 afholdt en udgift på 232 000 kr. til forlængelse af en ledemole. Denne forlængelse var nødvendig for at vedligeholde vanddybden i afløbskanalen. Staten må derfor siges fuldtud at have overholdt sine forpligtelser i henhold til loven om ordning af afløbsforholdene ved Nissum fjord.

Baggrunden for ønsket om uddybning til 2 m dybde er formentlig, at udviklingen har ført med sig, at fiskerbådernes dybgåen er blevet større, hvilket har medført krav fra fiskernes side med hensyn til løb og renderes dybde. Statens opgave i henhold til loven af 1929 er imidlertid alene, som jeg har nævnt, at skaffe ordnede afløbsforhold gennem vedligeholdelse af udløbet og tilløbskanalerne til slusen, og denne opgave har staten varetaget på afgjort tilfredsstillende måde. Hvis der herudover af hensyn til fiskeriet skal foretages oprensning på statens bekostning af løb og render, må der i hvert enkelt tilfælde træffes bestemmelse herom, idet der ikke består nogen forpligtelse for staten hertil, og det må herved tages i betragtning, om omkostningerne ved oprensningen står i et rimeligt

forhold til de opnåede fordele, ligesom det efter sædvanemæssig praksis må være en forudsætning, at de lokale interesserede selv bærer en del af udgiften.

Det ærede medlem har endvidere nævnt, at oprensningen i fjorden foregår med håndkraft, hvilket giver et utilfredsstillende resultat. Forholdet er det, at de løb, der passerer statens opgrødearealer, vedligeholdes på landbrugsministeriets bekostning, og det er alene denne oprensning, der foregår med håndkraft, dels fordi det drejer sig om fremstilling af så små vanddybder, at det ikke ville være økonomisk forsvarligt at anvende maskinkraft, dels fordi sandpumperen for overhovedet at komme til at arbejde på stedet må fjerne så store mængder sand, at oprensning med sandpumper ville blive alt for urimelig bekostelig.

Til det ærede medlem hr. Heilesen, der i sin tale kom ind på forskellige forhold vedrørende Hirtshals havn, vil jeg gerne sige, at jeg ikke er enig med det ærede medlem i, at havnen er „et plejebarn, der er kommet i dårlig pleje“. Det har i hvert tilfælde været og er stadig et dyrt plejebarn. I de år, vandbygningsvæsenet har forvaltet havnen, er der ofret ca. 3 mill. kr. på dens vedligeholdelse, medens der f. eks. i samme tidsrum kun er brugt 0,4 mill. kr. og 0,2 mill. kr. til vedligeholdelse i henholdsvis Skagen og Frederikshavns havne. Vandbygningsvæsenet gør, hvad det kan for at holde sandet væk fra havnen og holde havneværkerne i orden, men man kæmper imod de fejl, der blev begået ved havnens bygning, og kampen er kostbar. Da havnen i sin tid blev bygget, regnede man fejlagtigt med, at havnen ville blive sandfri, således som den placeredes, men dette er jo — som det efterhånden vil være alle bekendt — ikke tilfældet. En imødegåelse af sandaflejringerne kan imidlertid ikke som af det ærede medlem berørt klæres ved „en ordning af læmoleforholdene“. Den eneste mulighed for at undgå sandulemperne er at lægge havnemundingens ud på så stor dybde, at sandet spadserer udenom, men dette kræver en overordentlig kostbar forlængelse af havnens dækmole og bygning af en ny østre mole.

For at der ikke skal herske nogen tvivl med hensyn til ministeriets opfattelse af Hirtshals havns betydning, vil jeg gerne benytte denne lejlighed til at sige, at ministeriet har været og fremdeles er af den mening, at Hirtshals havn er et betydende støttepunkt for fiskeriet, som fortjener al mulig støtte fra staten.

Det ærede medlem henstillede samtidig til